

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

1. Nazwa

KAMIENICA ELSONÓW

2. Czas powstania

1937 - 1938

3. Miejscowość

WARSZAWA

4. Adres

ul. Opoczyńska 15

nr ewidencyjny działki 67 z obrębu 1-01-08

nr księgi wieczystej hip. 12720

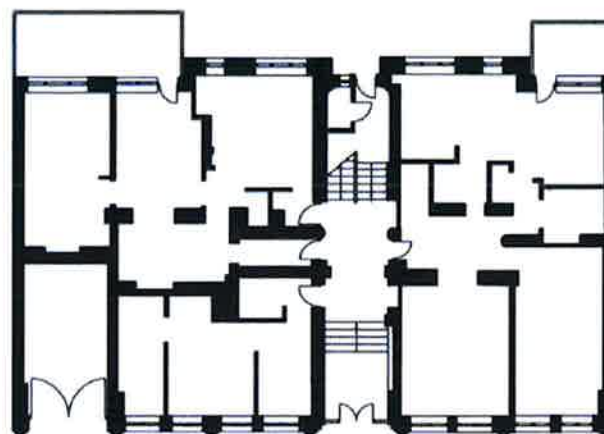
11. Materiały graficzne

Widok ogólny

Orientacja 1:5 000

Rzut parteru 1:400

Sytuacja 1:1000

5. Przynależność administracyjna

województwo mazowieckie

powiat Warszawa

gmina Warszawa

6. Współrzędne geograficzne

52°12'22.9"N 21°00'20.7"E

7. Właściciel i jego adres

Wspólnota Mieszkaniowa Opoczyńska 15
Miasto Stołeczne Warszawa

8. Użytkownik i jego adres

Wspólnota Mieszkaniowa Opoczyńska 15
Miasto Stołeczne Warszawa

9. Formy ochrony

Gminna Ewidencja Zabytków
ID: MOK24490

10. Stan zachowania

budynek w zadowalającym stanie technicznym z zachowanymi oryginalnymi rozwiązaniami wykończeniowymi; garaż podziemny wyłączony z użytkowania, do gruntownego remontu

rok budowy: 1938; architekt: Józef Łęczycki; inwestorzy: Hersz (Henryk) i Dwejra (Hanna) oraz Abram (Adolf) Elson

Rozległe grunty w rejonie górnego Mokotowa znajdowały się w II poł. XIX w. w rękach Scholastyki Witkowskiej, która dokonała ich podziału. Część terenu objętą Księgą wieczystą „**Dobra Mokotów 1 2 3**” zawartą między ulicami Boboli i Puławską oraz Rakowiecką od północy oraz Melsztyńską i Ligocką od południa zakupił u schyłku XIX w. osadnik i przedsiębiorca litewskiego pochodzenia **Georg von Narbut**. Na podstawie planu geodety Marcellego Filleborna w l. 1897-1898 przeprowadził parcelację przyszłego miasteczka Mokotów wytyczając 262 place budowlane z regularną siatką ulic. Jedną z przecznic obsługujących utworzone bloki działek była **ul. Opoczyńska**. Główną oś osady stanowiła równoległa do Rakowieckiej ul. Narbutowska (przyszła ul. Ludwika Narbutta). Planu nie zrealizowano, a przeprowadzona parcelacja nie przyniosła spodziewanej szybkiej urbanizacji, mimo kampanii promującej powstanie osiedla. Ruch budowlany zintensyfikowało dopiero przyłączenie Mokotowa do Warszawy w 1916 r., co pozwoliło objąć dzielnicę siecią instalacji miejskich. Ulokowanie w rejonie ul. Rakowieckiej gmachów ważnych instytucji i uczelni dodatkowo podniosło prestiż okolicy. Wypełnienie siatki ulic spójną zabudową mieszkaniową przypadło jednak dopiero na II poł. l. 30. W obrębie Opoczyńskiej i sąsiednich uliczek powstała zabudowa pierzejowa o wyrównanym gabarycie czterech kondygnacji, złożona z nowoczesnych kamienic o wysokim standardzie. Przy samej tylko Opoczyńskiej powstały m.in. obiekty projektu L. Korngolda czy S. Hempla. Nieruchomość po numerem 15 oznaczona jako działka 211 wchodziła w skład zespołu posesji wydzielonego z osady Narbutta do księgi „**Osada Zofiówka Nr 211, 212, 213, 214, 215 i 216**” zakupionych przez Zofię Jordan. Od jej spadkobierców działki skupowali nowi inwestorzy. Omawianą posesję w 1937 r. nabyli Mordka-Mark Grujerman, Estera Frydman, Ewa Dizenhaus, a następnie sprzedali ją **małżonkom Dwojrze (Hannie) i dr Herszowi (vel Henrykowi) Elsonom**, zamieszkałym przy ul. Leszno 6, którzy byli też właścicielami innej mokotowskiej nieruchomości przy ul. Madalińskiego 7. Posesja zyskała nowy nr hipoteczny **12720** w lutym 1938 r. Do zatwierdzenia planów budowlanych doszło w październiku 1937 r., a autorem projektu kamienicy był **Józef Łęczycki**. Małżonkowie Elson figurowali w aktach jako właściciele, zaś faktycznymi inwestorami byli prawdopodobnie Henryk (Hersz) Elson i jego brat, **Adolf (Abram)**, obydwaj lekarze.

(c.d. załącznik nr 1)

SYTUACJA: Budynek położony w rejonie Górnego Mokotowa, po nieparzystej, zachodniej stronie ulicy Opoczyńskiej. Kamienica posadowiona w zabudowie zwartej o wyrównanym gabarycie. Posiada dwa wejścia - główne, od frontu oraz tylne od strony podwórza, a także usytuowany w skrajnej osi od strony południowej wjazd do garażu. Posesja kamienicy otoczona z dwóch stron murem betonowym, od północy przeziernym ogrodzeniem; większą jej część zajmuje żelbetowe zadaszenie podziemnego garażu, wykończone papą, z niezależnym zejściem do hali garażowej zlokalizowanym pośrodku podwórza. Pozostała część podwórka urządzona w typowy sposób, z chodnikiem wykończonymi kostką betonową, nasadzeniami, ławkami i altaną śmietnikową w tylnej części posesji przy ogrodzeniu.

MATERIAŁ, KONSTRUKCJA, TECHNIKA:

Fundamenty i ściany: budynek o konstrukcji mieszanej - murowany, z układem żelbetowych słupów (od frontu i w zmiennym rozstawie w środkowej części obiektu); fundamenty przypuszczalnie murowane z cegły ceramicznej pełnej na zaprawie cementowo-wapiennej; ściany: nośne murowane z cegły ceramicznej pełnej na zaprawie cementowo-wapiennej, działowe - z cegły dziurawki, od zewnątrz płyty okładzinowe z piaskowca (pokryte silnie zdegradowaną warstwą tynku) ułożone wertykalnie pomiędzy osiami okiennymi i horyzontalnie w pasach między kondygnacjami oraz okładzina lastrykowa w odcieniu ciemno grafitowym w poziomie przyziemia.

Stropy: nad piwnicami ceramiczne z pustaków lub cegły pełnej; pozostałe - stalowo-ceramiczne typu Kleina na belkach stalowych oraz gęstożebrowe typu Ackermana (?).

Dach: dach dwuspadowy kryty papą, kominy murowane otynkowane; wieżba płatwiowo-kleszczowa na ściankach kolankowych zrędami stocłów stojących

Balkony: na płytach żelbetowych, od frontu w formie loggii organicznych pełną balustradą zlicowaną z elewacją, od tyłu o zaokrąglonej krawędzi, z balustradami o wypełnieniu prętowym, obecnie przesłoniętymi panelami z blachy falistej.

Posadzki: piwnice - terakota; wylewka cementowa; hol główny - mozaika ceramiczna - drobne płytki w odcieniach czerwieni, bieli i beżu komponowane w pasy o różnej szerokości i układzie elementów; spoczniki - mozaika ceramiczna ułożona w kratownicę szarych linii z pojedynczymi czarnymi płytkami na przecięciu oraz polami wypełnionymi elementami odcienia jasnej szarości, całość ujęta czarną bordiurą; w dwóch lokalach mieszkalnych oryginalne posadzki sanitariatów i kuchni: drobne płytki ceramiczne o falistym wykończeniu (tzw. gorsecki) białe uzupełnione elementami barwy niebieskiej, żółto-beżowej, białej i szarej w różnych konfiguracjach, ponadto przedwojenne parkiety drewniane.

Schody: w układzie dwubiegowym powrotnym, żelbetowe, prefabrykowane, płytowe, o stopniach licowanych jasnoszarym, drobnoziarnistym, polerowanym lastryko, kontrastującym z czarnym lastrykowym wykończeniem podstopnic; balustrada stalowa złożona z ustawionych co drugi stopień słupków o kwadratowym przekroju, kotwionych do płaszczyzny stopni oraz z szerokich listew metalowych ułożonych równoległe do biegów w regularnych odstępach. Analogicznie wykończone biegi wyrównawcze na parterze i schody piwniczne.

Stołarka i ślusarka drzwiowa: drzwi zewnętrzne - dwuskrzydłowe, metalowe, z wyodrębnionym dwudzielnym nadświetłem oraz bocznymi pasami doświetlającymi, podzielonymi na kwadratowe kwatery wypełnione tafłami szkła mrozonego (częściowo wymienione). Drzwi do mieszkań - w większości zachowane drzwi płytowe, jednoskrzydłowe pokryte wtórnymi powłokami malarskimi z dawnymi klamczkami. Drzwi w mieszkaniach - drzwi ramowo-płycinowe, część zaopatrzona w przeszklenia, płytowe drzwi łazienkowe.

Stołarka okienna: jednolity zestaw stolarki z przewagą okien trójskrzydłowych (oryginalnie z dodatkowym dolnym szprosem) oraz dwuskrzydłowych; pierwotnie stolarka drewniana w konstrukcji skrzynkowej, obecnie zachowane pojedyncze przykłady dawnych okien z zestawem oryginalnych metalowych klamczek i ograniczników; zasób stolarki wymieniony w większości na okna z PCV zgodne z pierwotnymi podziałami.

14. Kubatura 5631 m³ (budynek), 794 m³ (garaż)	15. Powierzchnia użytkowa ok. 1200 m²	16. Przeznaczenie pierwotne budynek mieszkalny	17. Użytkowanie obecne budynek mieszkalny
18. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania) • Księga hipoteczna Osada Zofiówka nr 211, 212, 212, 214, 215, 216 wraz ze zbiorem dokumentów w: Archiwum Hipoteki, Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa • Akta nieruchomości pn. Osada Zofiówka dz. 211, w: Archiwum Państwowe m. st. Warszawy, sygn. 4897 • Akta nieruchomości hip. Mokotów W-2730, dz. nr 211; j.w. sygn. 4896 • Dokumentacja architektoniczno-budowlana, w: Archiwum Wydziału Architektury i Budownictwa Urzędu m. st. Warszawy dla Dzielnicy Mokotów • Dokumentacja architektoniczno-budowlana, w: Archiwum Urzędu m. st. Warszawy, Biuro Organizacji Urzędu • Inwentaryzacja architektoniczno-budowlana garażu, oprac. J. Kaczyńska, w: Zakład Gospodarowania Nieruchomościami Warszawa-Mokotów		19. Źródła ikonograficzne (rodzaj, miejsce przechowywania) • Plan Warszawy 1915, Pharos, Berlin, Biblioteka Narodowa • Ogólny plan zabudowania Mokotowa Górnego i Dolnego, Oddział Projektów Działu Regulacji i Pomiarów, Zarząd Miejski m.st. Warszawy, w: Archiwum Państwowe m. st. Warszawy • Rysunki projektowe i wyliczenia powierzchni i kubatury, w: Akta nieruchomości hip. Mokotów W-2730, dz. nr 211; w: Archiwum Państwowe m. st. Warszawy, sygn. 4896 • Plan Warszawy (wydanie hipoteczne) z 1936 r. - za pośrednictwem portalu mapowego Urzędu m. st. Warszawy • Fotografie lotnicze z 1935 i 1945 r., j.w.	
20. Bibliografia • Jarosław Zieliński <i>Atlas dawnej architektury ulic i placów Warszawy</i>, tom XV, Warszawa, 2010 • S. Herbst <i>Mokotów od połowy XVII w. do 1939 r.</i>, w: <i>Historia Mokotowa</i>, Warszawa, 1973, s. 27 • Z. Bieniecki <i>Mokotów w wiekach dawnych</i>, "Stolica", nr 34, 19 sierpnia 1956 • W. Apostół <i>Konstrukcja garaży w: "Przegląd Budowlany"</i>, nr 11, 1937 • Wykaz zatwierdzonych budowli, "Biuletyn Przetargowy", nr 2, 18 I 1938 • Kwiryna Handke <i>Dzieje Warszawy nazwami pisane</i>, Warszawa, 2011		21. Uwagi	

22. Stan zachowania

Kamienica zachowana w stosunkowo dobrym stanie. Garaż nieremontowany i nieprzystosowany do parkowania samochodów, wyłączony z użytkowania. W 2003 r. przeprowadzono remont klatki schodowej (malowanie lamperii, ścian, sufitów i balustrad). W 2008 r. zmieniono układ mieszkań w poziomie parteru, łącząc lokale 1, 2 i 3.

23. Istniejące zagrożenia, najpilniejsze postulaty konserwatorskie

Fasada kamienicy wymaga oczyszczenia okładziny oraz naprawy pęknięć, wyraźnych szczególnie w jej górnych partiach. Wnętrza budynku wymagają remontu z zachowaniem oryginalnych rozwiązań materiałowo-kompozycyjnych ze szczególnym uwzględnieniem okładzin kamiennych przedsionka i ozdobnego lustra przy wejściu (naprawa i uzupełnienie ubytków oraz czyszczenie) oraz posadzek ceramicznych. Zaleca się utrzymanie jednolitych płytowych drzwi do lokali.

24. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

19.09.2025r. dołączono załącznik do karty ewidencyjnej nr 9 (Sandra Gajolik)

25. Opracowanie karty ewidencyjnej (autor, data i podpis)

tekst Dominika Mikosz, grudzień 2020

plany, rysunki oprac. Dominika Mikosz na podstawie inwentaryzacji budowlanej z 1969 r. z uwzgl. zmian wg Gierych Studio Projekt budowlano-architektoniczny załącznik do karty ewidencyjnej nr 9 z mieszkaniem 1 i 2, 2008 r.

fotografie Dominika Mikosz, 2020

26. Załączniki

nr 1-1: dokumentacja archiwalna, c.d. opisu

nr 2-3: dokumentacja archiwalna i rysunkowa

nr 4-8: dokumentacja fotograficzna, stan obecny

ZAŁĄCZNIK DO KARTY EWIDENCYJNEJ

Nr 1

1. Miejscowość, adres

WARSZAWA, ul. Opoczyńska 15

2. Nazwa zabytku

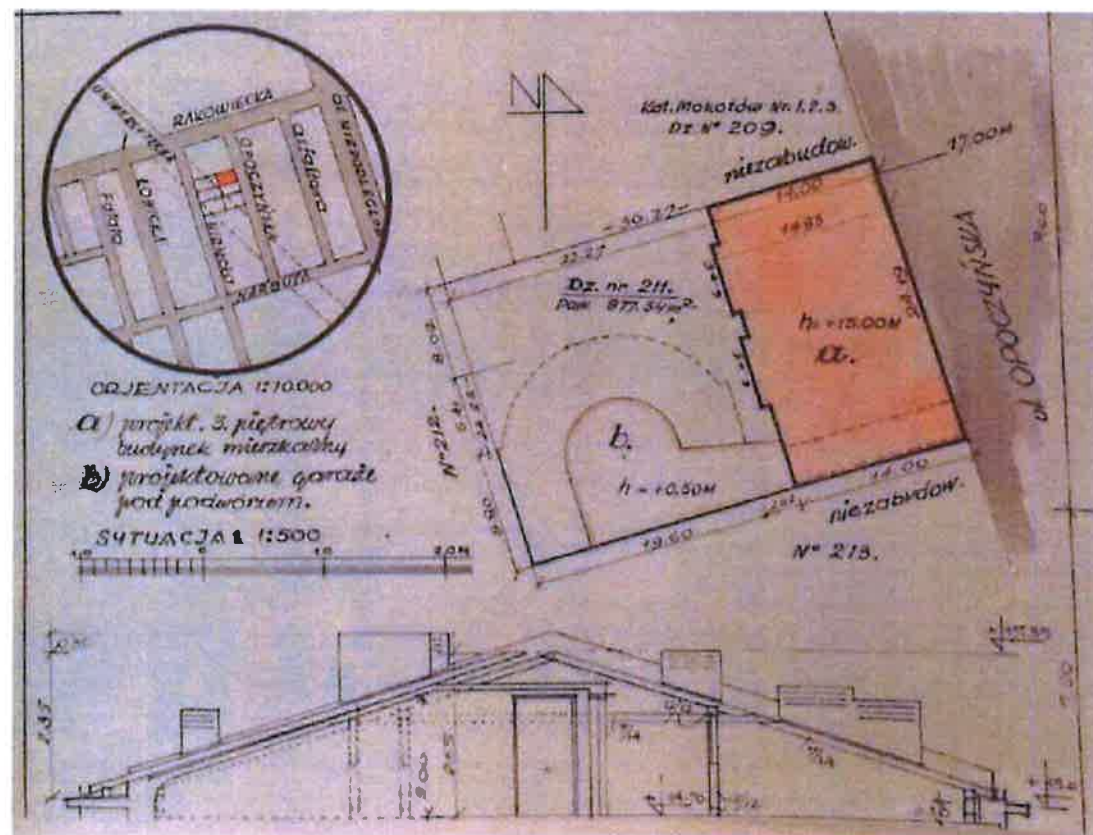
Kamienica Elsonów

3. Zawartość załącznika

dokumentacja archiwalna, c.d. opisu

Ogólny plan zagospodarowania Mokotowa, marzec 1938 r.
widoczny stan zainwestowania działek w bloku zabudowy między
ul. Opoczyńską a ul. Asfaltową

Projekt budynku: plan sytuacyjny, przekrój poddasza, 1937 r.

C.d. rubryki nr 12 (historia):

Henryk Elson był lekarzem chorób wewnętrznych przyjmującym w gabinecie przy ul. Karmelickiej 1, podczas gdy Adolf Elson wykonywał pod adresem Leszno 6 m. in. badania rentgenowskie. Wśród okolicznych inwestycji budynek przy Opoczyńskiej 15 wyróżniał się podziemną halą garażową, której osiem stanowisk parkingowych odpowiadało ponad połowie lokali w budynku. Podziemne garaże były w owym czasie nowinką w budownictwie stołecznym. Walory tego rozwiązania omawiano na łamach prasy branżowej, zachęcając do jego wdrażania za przykładem nowoczesnych metropolii, w których zarówno małe hale garażowe jak i miejskie parkingi wielopiętrowe i podziemne stanowiły rozwiązanie stosowane już dość powszechnie. W okolicy podobne garaże wielostanowiskowe powstały również pod budynkami przy ul. Narbutta 26 oraz przy ul. Niepodległości 130. Po wojnie lokale w kamienicy przypadły Ministerstwu Handlu Zagranicznego. Obecnie budynkiem zarządza wspólnota mieszkaniowa i Zakład Gospodarowania Nieruchomościami, administrujący częścią zasobu lokalowego oraz garażem podziemnym.

C.d. rubryki nr 13 (opis):

Rzut: budynek na podłużnym, zbliżonym do prostokąta rzucie w obrębie kondygnacji nadziemnych, w układzie dwutraktowym, obsługiwany przez jedną klatkę schodową w traktcie tylnym, nieznacznie odsuniętą ku północy, poprzedzoną obszernym przedsionkiem i hallem, wzdłuż którego rozmieszczono wejścia do trzech lokali parteru; na wyższych kondygnacjach również przewidziano po trzy lokale mieszkalne: większe w bocznych częściach o obustronnej ekspozycji oraz małe mieszkania usytuowane pośrodku od zachodu (z wyjątkiem odmiennego układu ostatniej kondygnacji); tuż za przedsionkiem funkcjonowało przypuszczalnie wejście do dawnego mieszkania dozorca.

Bryła: obiekt czterokondygnacyjny, o nieużytkowej kondygnacji strychowej, podpiwniczony, około 4/5 powierzchni podziemia budynku zajmują komórki lokatorskie; w odseparowanej części południowej rampa zjazdowa do garażu podziemnego, którego hala jest w całości usytuowana pod poziomem podwórza; bryła budynku podłużna zwarta o przyziemiu zaakcentowanym rzędem słupów żelbetowych oraz dwoma pionami loggii od frontu; od strony podwórza elewacja urozmaicona układem ryzalitów i balkonów.

Elewacje: **frontowa** - powyżej pateru wykończona okładziną z piaskowca szlifowanego w formie płyt o ujednoliconym formacie, zwieńczona wydatnym nieprofilowanym gzymsem płytowym; elewacja 6-osiowa, w osiach skrajnych loggie zamknięte pełnymi balustradami zlicowanymi z powierzchnią elewacji i wykończonymi identycznie okładziną kamienną; w środkowej części elewacji rytmiczny układ zunifikowanych okien trójskrzydłowych uszeregowanych w 4 osiach; otwory okienne i loggie ujęte prostymi opaskami. Parter nieznacznie wycofany, ocieniony wydatnym okapem i zaakcentowany rzędem 7 słupów żelbetowych wykończonych ciemnografitowym lastriko. Parter wykończony okładziną z szarego, szlifowanego, niepolerowanego lastriko o średnim uziarnieniu, urozmaiconą liniowaniem dla uzyskania imitacji płyt okładzinowych. Każdej z osi wyższych kondygnacji w poziomie parteru odpowiada para dwuskrzydłowych okien lub jeden z dwu portali – centralnie usytuowane główne wejście do budynku oraz wrota garażowe położone skrajnie z lewej strony; każdy portal obramowany prostymi, masywnymi, trójskokowymi ościeżami, wkomponowany pomiędzy parę słupów konstrukcyjnych. Główne wejście poprzedzone dwoma lastrykowymi schodkami. W pasie cokołowym rozmieszczono okienka piwniczne o zachowanych masywnych kratkach, rozdzielone żłobkowanymi panelami wykończonymi lastrykową okładziną, przypominającymi układ tryglifów. **Elewacja tylna** w przeciwieństwie do frontowej tynkowana i skomponowana asymetrycznie, 8-osiowa; oś pierwsza od strony lewej i dwie osie skrajne z przeciwnej strony elewacji nieznacznie wycofane w stosunku do ryzalitowanej 5-osiowej części środkowej rozciętej pośrodku zagłębionym przęsłem z wejściem w przyziemiu i trzema wertykalnymi segmentami okiennymi w typie „termometrowym” doświetlającymi klatkę schodową; po obydwu stronach trójskrzydłowe okna oraz zamykające obustronnie układ okna jednopolewe; ryzalit ujmujący z każdej balkony z płytami o zaokrąglonych narożach. W poziomie parteru w każdej ze skrajnych części urządzono opasane pełną, balustradą tarasy (na szerokość jednego przęsła elewacji z lewej strony i ujmujący dwie osie po stronie prawej).

Wnętrza, wyposażenie: Hol: poziomy przedsionka i holu klatki schodowej rozdzielone pięciostopniowym biegiem wyrównawczym wykończonym analogicznie jak klatka schodowa. Ściany przedsionka do ok. połowy wysokości wykończone okładziną z żółtawo-brązowych płyt alabastru podolskiego o charakterystycznym plamistym rysunku; pozostałe powierzchnie ścian holu i klatki malowane, cokoliki ścian podkreślone farbą w kolorze czarnym; na północnej ścianie przedsionka zachowane duże prostokątne lustro o oryginalnej sfazowanej tafli, również ujęte w ramę z alabastru z Żurawna urozmaiconą perłkowaniem na całym obwodzie zintegrowane z półką i obudową grzejnika poniżej w formie ażurowej przesłony wypełnionej metalową siatką. Posadzka holu, przedsionka i spoczniki klatki wyłożone drobną mozaiką ceramiczną (patrz: posadzki) Mieszkania: udokumentowano częściowo zachowane parkiety z klepki drewnianej i stolarkę drzwiową oraz oryginalne elementy wykończeniowe i wyposażenie z końca lat 30 (posadzki kuchni i sanitariatów – patrz: posadzki), umeblowanie kuchenne (łódzka podokienna, kredens, schowek i pawlacz).

Garaż: niewielka hala garażowa w konstrukcji żelbetowej; ściany, stropy i podciągi żelbetowe, wjazd z poziomu ulicy poprzez bramę usytuowaną w ostatnim przęśle elewacji; rampa wjazdowa usytuowana pod budynkiem przy ścianie zachodniej; właściwa hala garażowa na rzucie półkolistym, usytuowana pod podwórzem, poza obrysem budynku; dwa stanowiska garażowe usytuowane na przeciw wjazdu, pozostałe uszeregowane wachlarzowo po łuku i rozdzielone ściankami murowanymi, częściowo ażurowymi; łącznie garaż wyposażony w 8 stanowisk do parkowania pojazdów; garaż posiada doprowadzenie wody – instalacja wodociągowa służąca do mycia aut zamontowana tuż przy wjeździe na rampę; zadaszenie hali ponad poziomem gruntu kryte papą, zaopatrzone w zewnętrzne zejście w postaci obmurowanych betonowych schodów. Obecnie obiekt jest wyłączony z użytkowania.

Instalacje: elektryczna, gazowa, wodno-kanalizacyjna, c.o.

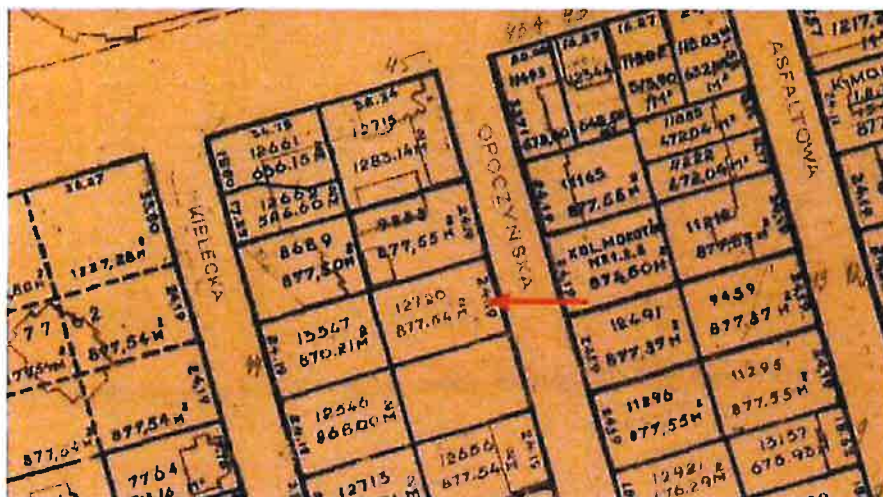
1. Miejscowość, adres	5. Nazwa zabytku (jak w karcie)	6. Zawartość załącznika
WARSZAWA, ul. Opoczyńska 15	Kamienica Elsonów	dokumentacja archiwalna, rzuty budynku

Ulice górnego Mokotowa na zachód od ul. Puławskiej (Nowo-Aleksandryjskiej) na planie miasta z 1915 r.

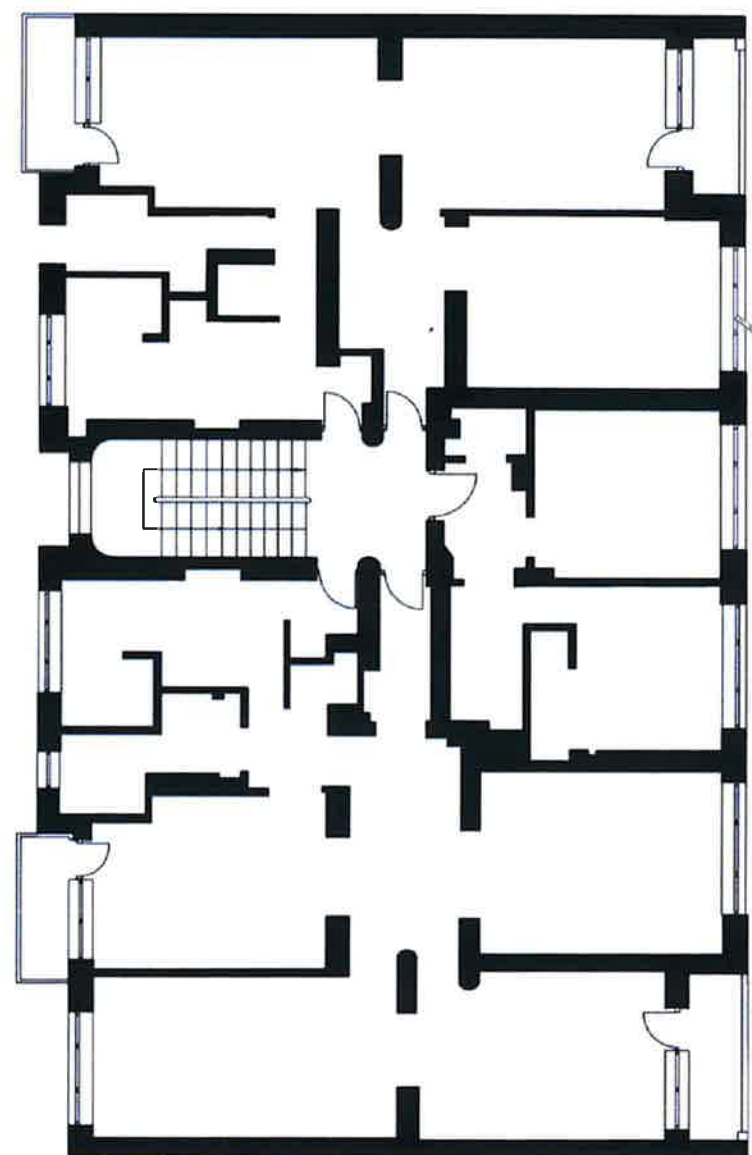
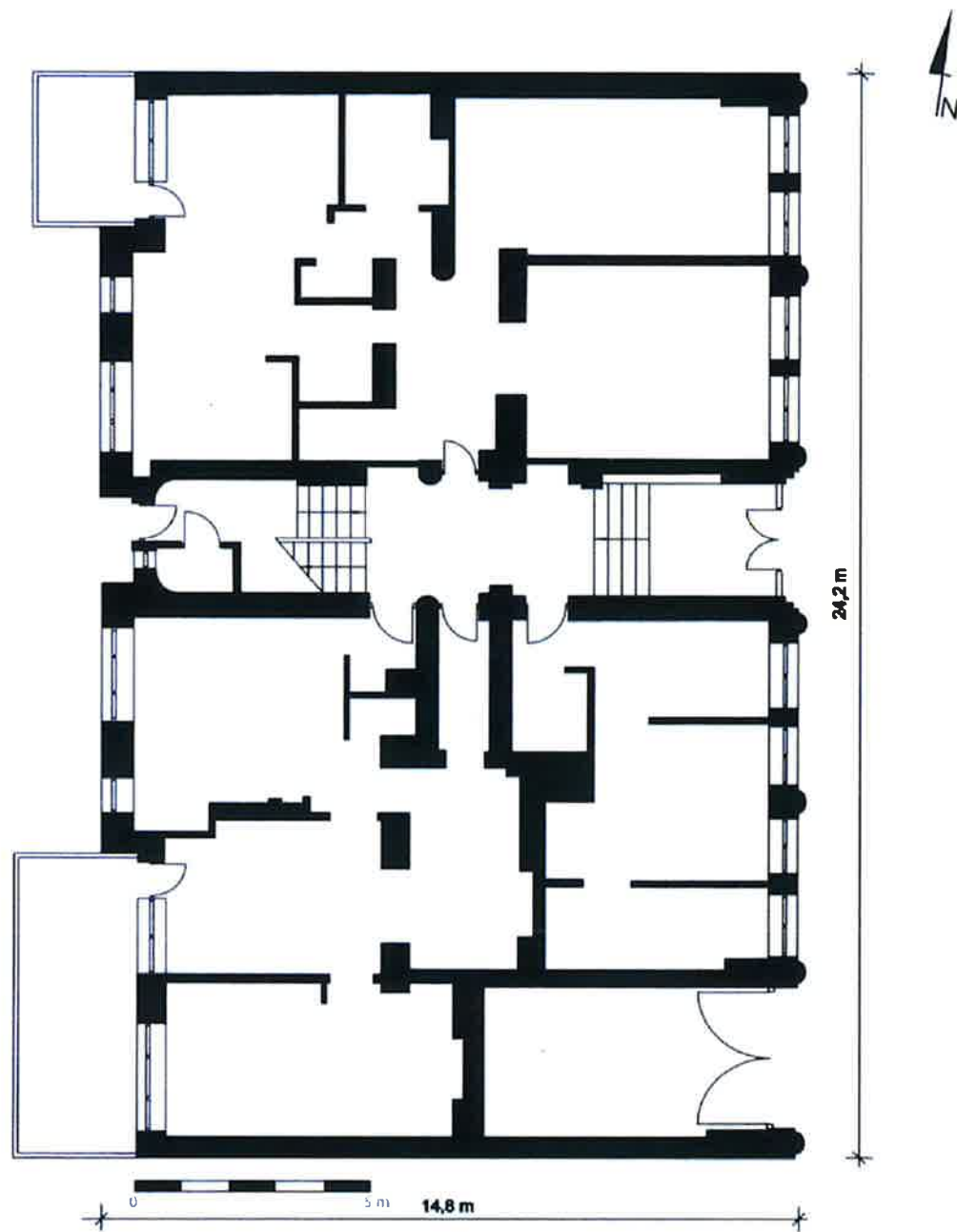
Fotografia lotnicza z 1935 r. - widoczna rozproszona i niespójna zabudowa okolicy

Posesja nr 12720 na planie hipotecznym, po 1936 r.

Fotografia lotnicza z 1945 r. z widocznym zasięgiem zniszczeń w okolicy

RZUT PARTERU i I PIĘTRA

SKALA 1:150

ZAŁĄCZNIK DO KARTY EWIDENCYJNEJ

Nr 3

1. Miejscowość, adres

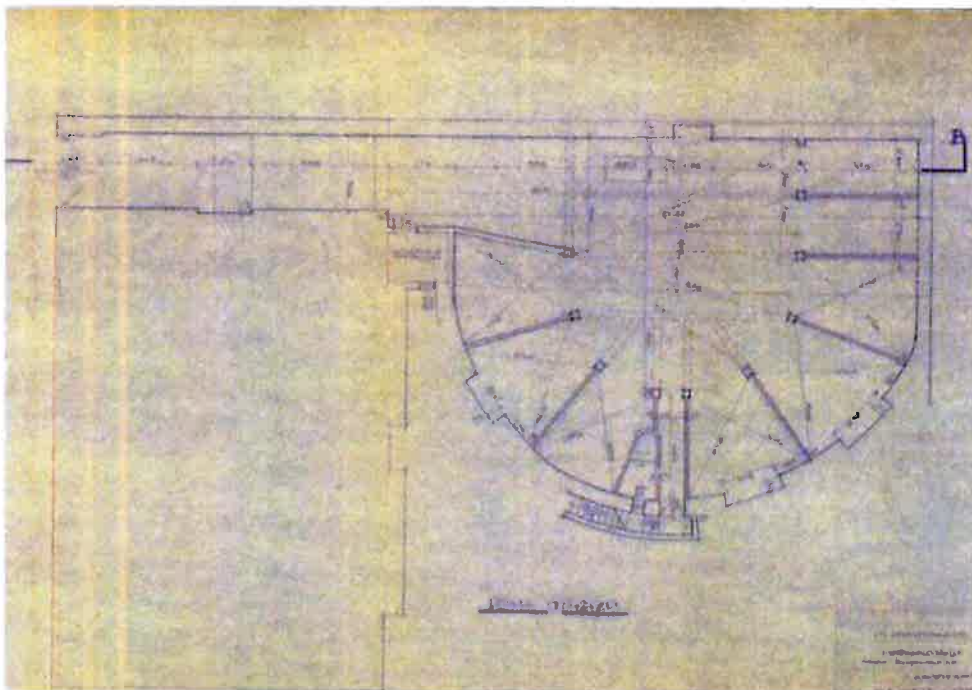
WARSZAWA, ul. Opoczyńska 15

2. Nazwa zabytku

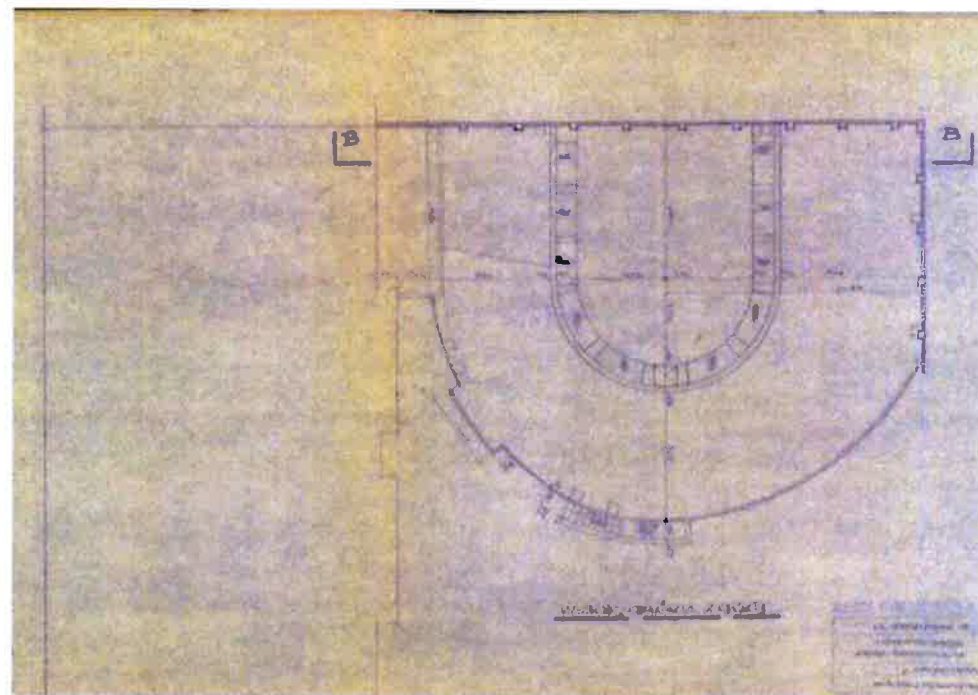
Kamienica Elsonów

3. Zawartość załącznika

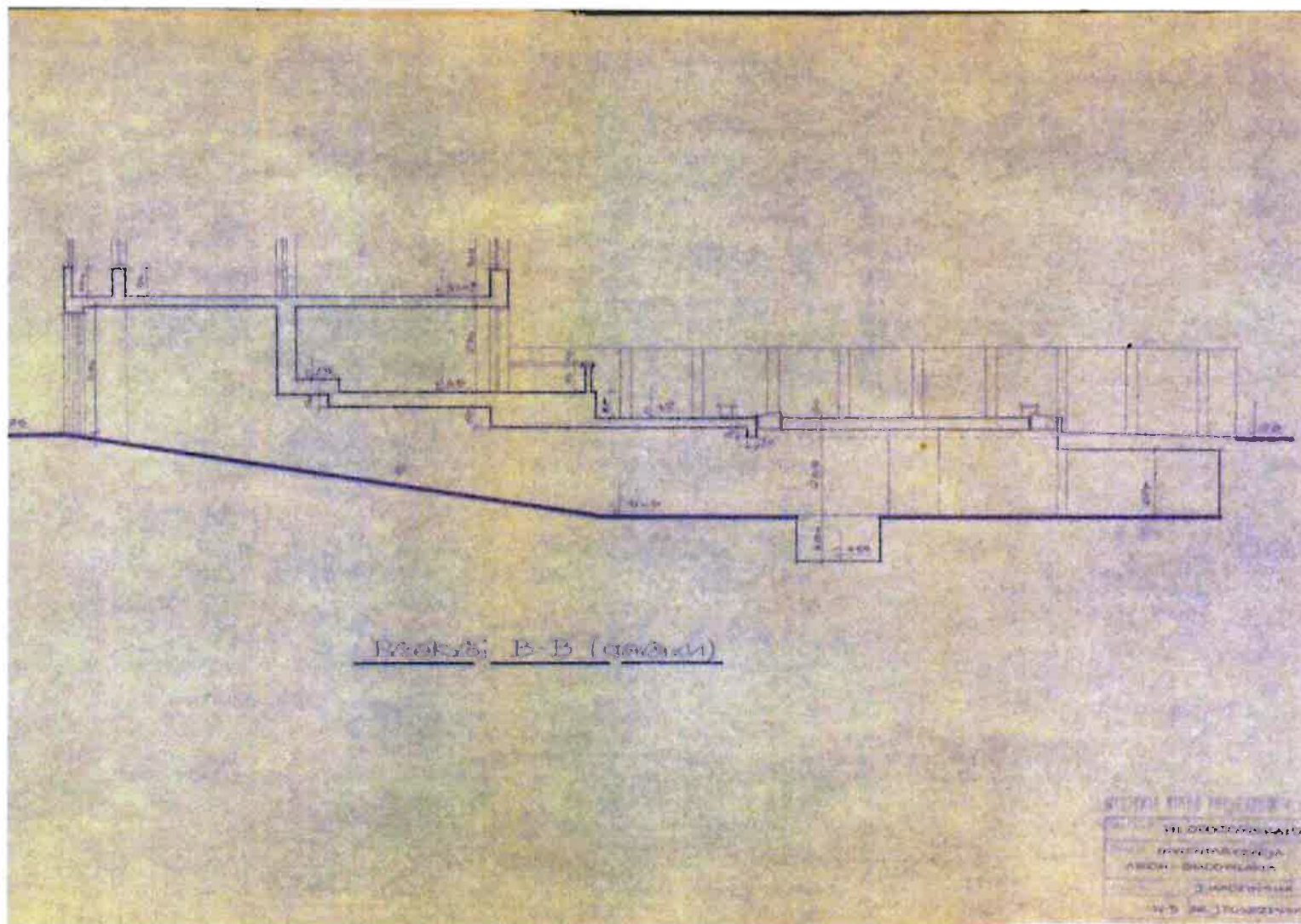
rzuty i przekrój garażu

rzut części podziemnej garażu

rzut zadaszenia (poziom podwórza) wraz z murem wokół posesji

Przekrój garażu i fragmentu budynku

ZAŁĄCZNIK DO KARTY EWIDENCYJNEJ

Nr 4

1. Miejscowość, adres

WARSZAWA, ul. Opoczyńska 15

2. Nazwa zabytku (jak w karcie)

Kamienica Elsonów

3. Zawartość załącznika

dokumentacja fotograficzna - stan bieżący (elewacje)

Widok elewacji frontowej

powyżej: widok przyziemia

poniżej: główne wejście, detal bramy oraz fragment elewacji frontowej

ZAŁĄCZNIK DO KARTY EWIDENCYJNEJ

Nr 5

1. Miejscowość, adres	2. Nazwa zabytku (jak w karcie)	3. Zawartość załącznika
WARSZAWA, ul. Opoczyńska 15	Kamienica Elsonów	dokumentacja fotograficzna - stan bieżący (elewacje)

Widok elewacji tylnej i podwórza z fragmentem zadaszenia garażu podziemnego

zejście do hali garażowej,
fragment zadaszenia
z wywietrznikami,
widok na zadaszenie garażu

brama wjazdowa do garażu

wjazd do garażu podziemnego

stanowiska naprzeciw wjazdu rozdzielone słupem, z wykonanym w cegle pasem dzielącym miejsca postojowe

stanowiska rozmieszczone po łuku, wydzielone ściankami

zbrojenie stropu oraz innowacyjne półsferyczne kształtki zatopione w żelbecie

instalacja wodociągowa przy wjeździe

ZAŁĄCZNIK DO KARTY EWIDENCYJNEJ

Nr 6

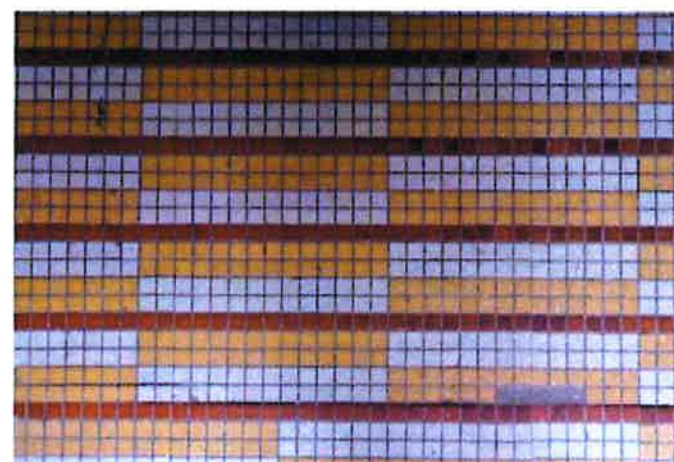
1. Miejscowość, adres	2. Nazwa zabytku (jak w karcie)	3. Zawartość załącznika
WARSZAWA, ul. ul. Opoczyńska 15	Kamienica Elsonów	dokumentacja fotograficzna - stan bieżący (wnętrza)

dekoracyjne lustro w holu z osłoną grzejnika

widok holu budynku

u góry: klatka schodowa - hol wejściowy

u dołu: alabastrowe wykończenie ścian holu; rama lustra i blat; fragment mozaiki podłogowej

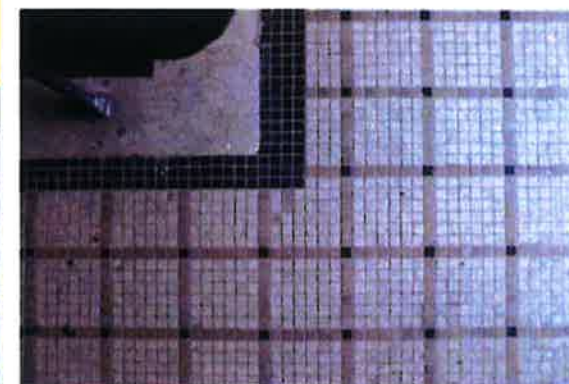
ZAŁĄCZNIK DO KARTY EWIDENCYJNEJ

Nr 7

1. Miejscowość, adres	2. Nazwa zabytku (jak w karcie)	3. Zawartość załącznika
WARSZAWA, ul. ul. Opoczyńska 15	Kamienica Elsonów	dokumentacja fotograficzna - stan bieżący (wnętrza)

wejsście do lokalu (parter), zejście w kierunku podwórza; tablica z nazwiskami lokatorów, fragment posadzki

klatka schodowa - układ wejść do lokali, fragment balustrady i mozaikowa posadzka spocznika

bieg schodów

**widok klatki schodowej -
kondygnacja poddasza**

**krata wydzielająca wejścia do lokali
w poziomie trzeciego piętra**

ZAŁĄCZNIK DO KARTY EWIDENCYJNEJ

Nr 8

1. Miejscowość, adres	2. Nazwa zabytku (jak w karcie)	3. Zawartość załącznika
WARSZAWA, ul. ul. Opoczyńska 15	Kamienica Elsonów	dokumentacja fotograficzna - stan bieżący (wnętrza)

po lewej: posadzka - pomieszczenie gospodarcze w piwnicy, korytarz piwniczny i strop
po prawej: zejście do piwnicy;
widok strychu - więźba dachowa

podłoga z klepki dębowej, mozaika ceramiczna w pomieszczeniach sanitarnych i w kuchni

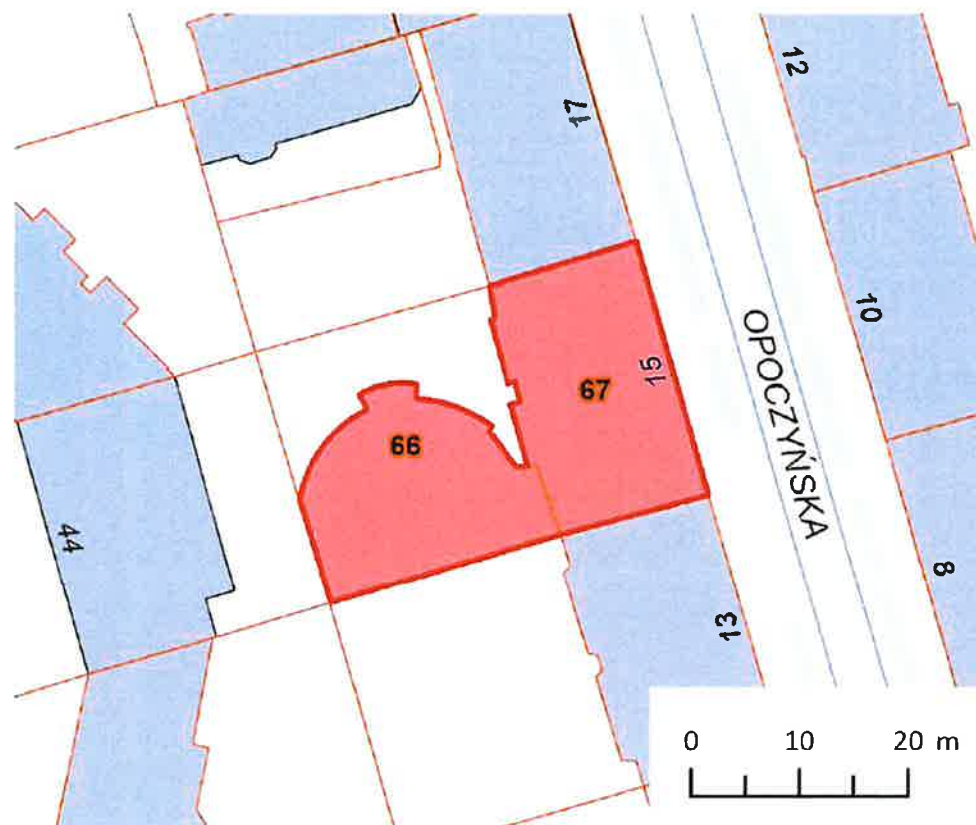

wykończenie i wyposażenie kuchni:
meble kuchenne i posadzka, pawlacz

drzwi w mieszkaniu rozdzielone słupem konstrukcyjnym, oryginalne okno i detale

ZAŁĄCZNIK DO KARTY EWIDENCYJNEJ**Nr 9**

1. Miejscowość	Warszawa	5. Nazwa zabytku (jak w karcie), adres Kamienica Elsonów	6. Zawartość załącznika cd. 11 materiały graficzne sytuacja z prawidłowo naniesionym obrysem budynku (kamienica wraz z garażem)
2. Gmina	Mokotów		
3. Powiat	Warszawa		
4. Województwo	Mazowieckie		

zabytkowy budynek wraz z garażem